eZine

of Modern Texts in Translation

October 2015

Oscar Wilde

translated into Romanian by

MTTLC graduate Ionuț Tudor

© **MTTLC** http://revista.mttlc.ro/

eZine
of Modern Texts in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 152
October 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Essays by **Oscar Wilde**
translated into Romanian by
MTTLC graduate
Ionuț Tudor

Reviser:
Mădălina Bănucu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

October 2015

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan mttlc.ro	Translation Café	Contemporary Literature Press http://editura.mttlc.ro	http://www.masterat.mttlc.ro/ http://revista.mttlc.ro/ http://www.editura.mttlc.ro/

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Translation Café

October 2015

Impressions of America, The American Invasion, and Phrases and Philosophies for the Use of the Young

by Oscar Wilde

Impresii despre America, Invazia americană și Ziceri şi filosofii în folosul celor tineri

traducere în limba română de

Ionuț Tudor,

absolvent al MTTLC

IMPRESSIONS.

I.

LE JARDIN.

The lily's withered chalice falls
  Around its rod of dusty gold,
  And from the beech trees on the wold
The last wood-pigeon coos and calls.

The gaudy leonine sunflower
  Hangs black and barren on its stalk,
  And down the windy garden walk
The dead leaves scatter,—hour by hour.

Pale privet-petals white as milk
  Are blown into a snowy mass;
  The roses lie upon the grass,
Like little shreds of crimson silk.

IMPRESII.

I.

GRĂDINA.

A crinului ofilit potir cade
  În jurul tulpinii de aur prăfuit
  Iar din pomii de pe mal din vale
Ultimul porumbel cântă şi cheamă.

Floara-soarelui ca un leu semeț
  Stă de-o parte, singură pe-al său lujer
  Şi pe cărarea din gădină, bătută de vânt,
Se împrăştie frunze căzute,—oră cu oră.

Petalele de mălin albe ca laptele
  Sunt suflate în troiene de zăpadă;
  Trandafirii zăbovesc pe iarbă,
Ca şi micile fâşii de mătase purpurie.

II.

LA MER.

A white mist drifts across the shrouds,
  A wild moon in this wintry sky
  Gleams like an angry lion's eye
Out of a mane of tawny clouds.

The muffled steersman at the wheel
  Is but a shadow in the gloom;—
  And in the throbbing engine room
Leap the long rods of polished steel.

The shattered storm has left its trace
  Upon this huge and heaving dome,
  For the thin threads of yellow foam
Float on the waves like ravelled lace.

II.

MAREA.

O ceață albă alunecă peste văluri,
  O lună sălbatică în cerul iernatic
  Luceşte ca ochii mânioşi de leu
Dintr-o coamă de nori roşiatici.

Cârmaciul tăcut de la cârmă
  E doar o umbră în amurg;—
  Iar în sala motoarelor ce pulsează,
Saltă axurile de oțel lustruit.

Furtuna spartă îşi făcu cărare
  Peste domul uriaş şi apăsător,
  Căci fire fine de spumă gălbuie
Plutesc pe valuri ca dantela răsfirată.

IMPRESSIONS OF AMERICA*

I fear I cannot picture America as altogether an Elysium—perhaps, from the ordinary standpoint I know but little about the country. I cannot give its latitude or longitude; I cannot compute the value of its dry goods, and I have no very close acquaintance with its politics. These are matters which may not interest you, and they certainly are not interesting to me.

The first thing that struck me on landing in America was that if the Americans are not the most well-dressed people in the world, they are the most comfortably dressed. Men are seen there with the dreadful chimney-pot hat, but there are very few hatless men; men wear the shocking swallow-tail coat, but few are to be seen with no coat at all. There is an air of comfort in the appearance of the people which is a marked contrast to that seen in this country, where, too often, people are seen in close contact with rags.

IMPRESII DESPRE AMERICA

Mă tem că nu pot descrie America ca pe un adevărat Elizeu — Probabil că, din punct de vedere obişnuit, cunosc doar puține lucruri despre această țară. Nu pot spune care este latitudinea sau longitudinea ei; nu pot calcula valoarea produselor ei de manofactură şi nu cunosc îndeaproape politicile ei. Acestea sunt lucruri care este posibil să nu vă intereseze şi, cu siguranță, nu mă interesează nici pe mine.

Primul lucru care m-a impresionat odată cu debarcarea mea în America a fost faptul că dacă americanii nu sunt cei mai bine îmbrăcați oameni din lume, atunci cu siguranță, sunt oamenii îmbrăcați cel mai comfortabil. Acolo, bărbații sunt văzuți purtând acel groaznic joben, dar sunt puțini bărbații care să nu aibă pălărie; bărbații poartă acel frac şocant, dar sunt puțini care să nu poarte deloc o haină. În aspectul oamenilor există un aer de confort, fapt care e în contrast puternic cu ceea ce vezi în acestă țară unde, de prea multe ori, oamenii sunt văzuți cu multe zdrențe.

* *Impressions of America*, edited by Stuart Mason, Surderland: Keystone Press, 1906

The next thing particularly noticeable is that everybody seems in a hurry to catch a train. This is a state of things which is not favourable to poetry or romance. Had Romeo or Juliet been in a constant state of anxiety about trains, or had their minds been agitated by the question of return-tickets, Shakespeare could not have given us those lovely balcony scenes which are so full of poetry and pathos.

America is the noisiest country that ever existed. One is waked up in the morning, not by the singing of the nightingale, but by the steam whistle. It is surprising that the sound practical sense of the Americans does not reduce this intolerable noise. All Art depends upon exquisite and delicate sensibility, and such continual turmoil must ultimately be destructive of the musical faculty.

There is not so much beauty to be found in American cities as in Oxford, Cambridge, Salisbury or Winchester, where are lovely relics of a beautiful age; but still there is a good deal of beauty to be seen in them now and then, but only where the American has not attempted to create it. Where the Americans have attempted to produce beauty they have signally failed. A

Următorul lucru demn de remarcat este faptul că toată lumea pare să se grăbească pentru a prinde un tren. Această stare nu este favorabilă poeziei sau romantismului. Dacă Romeo şi Julieta ar fi fost într-o stare constantă de agitație pentru trenuri sau dacă mintea lor ar fi fost tulbulată de problema biletelor retur, Shakespeare nu ar mai fi putut să ne mai ofere acele minunate scene de la balcon, care sunt pline de poezie şi patos.

America este cea mai gălăgioasă țară care a existat vreodată. Dimineața, eşti trezit nu de cântecul privighetorii, ci de şuierul fluierului cu abur. Este surprinzător faptul că bunul simț practic al americanilor nu reduce acest zgomot intolerabil. Întreaga artă depinde de o sensibilitate deosebită şi delicată, iar acestă harababură continuă trebuie să fie, în cele din urmă, distructivă pentru facultățile muzicale.

Nu se găseşte foarte multă frumusețe în oraşele americane aşa cum găseşti în Oxford, Cambridge, Sailsbury sau Winchester, acolo unde sunt vestigii ale unei epoci minunate; cu toate acestea însă, multă frumusețe poate fi uneori văzută, dar numai acolo unde americanii nu au încercat să o creeze. Acolo unde americanii au încercat să creeze frumusețe au eşuat

remarkable characteristic of the Americans is the manner in which they have applied science to modern life.

This is apparent in the most cursory stroll through New York. In England an inventor is regarded almost as a crazy man, and in too many instances invention ends in disappointment and poverty. In America an inventor is honoured, help is forthcoming, and the exercise of ingenuity, the application of science to the work of man, is there the shortest road to wealth. There is no country in the world where machinery is so lovely as in America.

I have always wished to believe that the line of strength and the line of beauty are one. That wish was realised when I contemplated American machinery. It was not until I had seen the water-works at Chicago that I realised the wonders of machinery; the rise and fall of the steel rods, the symmetrical motion of the great wheels is the most beautifully rhythmic thing I have ever seen. One is impressed in America, but not favourably impressed, by the inordinate size of everything. The country seems to try to bully one into a belief in its power by its impressive bigness.

vizibil. O caracteristică remarcabilă a americanilor este maniera în care au aplicat ştiința în viața modernă.

Acest lucru este remarcat chiar şi cu cea mai scurtă plimbare prin New York. În Anglia, un inventator este considerat aproape ca fiind nebun şi de prea multe ori, invențiile sfârşesc în dezamăgire şi sărăcie. În America, inventatorul este onorat, ajutorul este la îndemână, iar exercițiul ingeniozității, aplicarea ştiinței în activitățile omului este cel mai scurt drum spre prosperitate. Nu există nici o țară în lume unde maşinăriile sunt atât de încântătoare ca în America.

Mereu am dorit să cred că linia puterii şi a frumuseții sunt una şi aceeaşi. Această dorință a fost realizată atunci când am contemplat asupra maşinăriilor americane. Până în momentul în care am văzut instalațiile hidrotehnice din Chicago, nu am realizat care sunt minunile aduse de maşinării; urcarea şi coborârea axurilor de oțel, mişcarea simetrică a roților masive este lucrul cu cea mai frumoasă ritmicitate pe care l-am văzut vreodată. În America eşti impresionat, dar nu în mod favorabil, de mărimea excesivă a tuturor lucrurilor. Țara pare că încearcă să te intimideze pentru a crede în puterea ei datorită mărimii impresionante.

I was disappointed with Niagara—most people must be disappointed with Niagara. Every American bride is taken there, and the sight of the stupendous waterfall must be one of the earliest, if not the keenest, disappointments in American married life. One sees it under bad conditions, very far away, the point of view not showing the splendour of the water. To appreciate it really one has to see it from underneath the fall, and to do that it is necessary to be dressed in a yellow oil-skin, which is as ugly as a mackintosh—and I hope none of you ever wears one. It is a consolation to know, however, that such an artist as Madame Bernhardt[10] has not only worn that yellow, ugly dress, but has been photographed in it.

Perhaps the most beautiful part of America is the West, to reach which, however, involves a journey by rail of six days, racing along tied to an ugly tin-kettle of a steam engine. I found but poor consolation for this journey in the fact that the boys who infest the cars and sell everything that one can eat—or should not eat—were selling editions of my poems vilely printed on a kind of grey blotting paper, for the low price of ten cents. Calling these boys on one side I told them that though

Am fost dezamăgit de Niagara — majoritatea oamenilor trebuie să fie dezamăgiți de Niagara. Fiecare mireasă americană este adusă aici, iar imaginea cascadei mărețe trebuie să fie una dintre primele, dacă nu chiar cea mai intensă dezamăgire din viața conjugală americană. O vezi în condiții proaste, de la mare distanță, locul de unde priveşti nu dezvăluie splendoarea apei. Pentru a o aprecia cu adevărat, cascada trebuie văzută de jos; iar pentru a face acest lucru, trebuie să fii îmbrăcat cu o manta de cauciuc galbenă care este la fel de urâtă ca un pardesiu — şi sper că nici unul din voi nu va purta una. Cu toate acestea, este o consolare să ştii nu numai că un artist precum Madame Bernhardt[20] a purtat acea manta galbenă şi urâtă, dar că a fost chiar fotografiată în ea.

Poate că cea mai frumoasă parte a Americii este Vestul, la care însă, pentru a ajunge, este necesară o călătorie de şase zile cu trenul, înaintând rapid, legat de o locomotivă cu aburi ca un cazan hodorogit şi urâtă. În timpul acestei călătorii am găsit puțină consolare în faptul că băieții care infestează vagoanele şi care vând orice lucru pe care îl poți mânca — sau pe care nu ar trebui să îl mănânci — vindeau ediții ale poeziilor mele, vulgar tipărite pe un fel de hârtie sugativă, pentru prețul scăzut de

poets like to be popular they desire to be paid, and selling editions of my poems without giving me a profit is dealing a blow at literature which must have a disastrous effect on poetical aspirants. The invariable reply that they made was that they themselves made a profit out of the transaction and that was all they cared about.

It is a popular superstition that in America a visitor is invariably addressed as "Stranger." I was never once addressed as "Stranger." When I went to Texas I was called "Captain"; when I got to the centre of the country I was addressed as "Colonel," and, on arriving at the borders of Mexico, as "General." On the whole, however, "Sir," the old English method of addressing people is the most common.

It is, perhaps, worth while to note that what many people call Americanisms are really old English expressions which have lingered in our colonies while they have been lost in our own country. Many people imagine that the term "I guess," which is so common in America, is purely an American expression, but it was used by John Locke in his work on "The Understanding," just as we now use "I think."

zece cenți. Chemând pe unul dintre aceşti băieți de-o parte, le-am spus că deşi poețiilor le place să fie populari, ei doresc să fie plătiți, iar vânzarea de ediții ale poeziilor mele fără a-mi oferi un profit este o lovitură adusă literaturii ceea ce trebuie să aibă un efect dezastruos asupra poeților aspiranți. Răspunsul invariabil pe care îl dădeau era acela că ei înşişi au scos profit din tranzacție, iar acest lucru era singurul de care le păsa.

Există o superstiție populară conform căreia, în America, un vizitator este invariabil adresat ca „străine". Niciodată nu am fost adresat ca „străine". Când am fost în Texas mi s-a spus „căpitane"; când am fost în centrul țării am fost adresat drept „colonele", iar când am ajuns la granița cu Mexic, ca „generale". Cu toate acestea, în general, „Sir", vechea metodă engleză de adresare a oamenilor, a fost cea mai comună.

Probabil că este demn de menționat faptul că ceea ce mulți oameni numesc „americanisme" sunt de fapt vechi expresii engleze care au rămas în coloniile noastre, în timp ce ele au dispărut în țara noastră. Mulți oameni îşi imaginează că termenul „I guess"[21], care este atât de comun în America, este o expresie pur americană, însă a fost folosită de John Locke[22] în opera sa „The Understanding", aşa cum noi folosim acum „I

It is in the colonies, and not in the mother country, that the old life of the country really exists. If one wants to realise what English Puritanism is—not at its worst (when it is very bad), but at its best, and then it is not very good—I do not think one can find much of it in England, but much can be found about Boston and Massachusetts. We have got rid of it. America still preserves it, to be, I hope, a short-lived curiosity.

San Francisco is a really beautiful city. China Town[11], peopled by Chinese labourers, is the most artistic town I have ever come across. The people—strange, melancholy Orientals, whom many people would call common, and they are certainly very poor—have determined that they will have nothing about them that is not beautiful. In the Chinese restaurant, where these navvies meet to have supper in the evening, I found them drinking tea out of china cups as delicate as the petals of a rose-leaf, whereas at the gaudy hotels I was supplied with a delf cup an inch and a half thick. When the Chinese bill was presented it was made out on rice paper, the account being done in Indian ink as fantastically as if an artist had been etching little birds on

think"[23].

Viața veche a țării există cu adevărat în colonii, nu în țara-mamă. Dacă cineva doreşte să înțeleagă ce este puritanismul englez[24] — nu în forma sa cea mai rea (atunci când este foarte rea), dar în forma sa cea mai bună —nu cred că cineva poate înțelege multe în Anglia, însă multe lucruri pot fi aflate în Boston şi Massachusetts. Noi ne-am descotorosit de el. America încă îl păstrează, pentru a fi, sper, doar o curiozitate trecătoare.

San Francisco este un oraş foarte frumos. China Town[25], locuit de muncitori chinezi, este cel mai artistic oraş pe care l-am întâlnit vreodată. Oamenii —orientali bizari și melancolici, pe care majoritatea i-ar crede obişnuiți, şi care sunt cu siguranță foarte săraci — au decis că nu vor avea nimic lipsit de frumusețe care să aibă legatură cu ei. În restaurantul chinezesc, unde se întâlnesc aceşti muncitori pentru a cina la lăsarea serii, i-am găsit bând ceai din ceşti de porțelan la fel de delicate ca petalele de trandafir, în vreme ce în hotelurile vulgare mi s-au dat ceşti groase de 4 centimetri. Când mi s-a adus nota de plată chinezească, ea era făcută din hârtie de orez, scrisul fiind cu cerneală indiană la fel de fantastic ca şi cum un artist ar fi

a fan.

Salt Lake City contains only two buildings of note, the chief being the Tabernacle, which is in the shape of a soup-kettle. It is decorated by the only native artist, and he has treated religious subjects in the naive spirit of the early Florentine painters, representing people of our own day in the dress of the period side by side with people of Biblical history who are clothed in some romantic costume.

The building next in importance is called the Amelia Palace[12], in honour of one of Brigham Young's wives. When he died the present president of the Mormons stood up in the Tabernacle and said that it had been revealed to him that he was to have the Amelia Palace, and that on this subject there were to be no more revelations of any kind!

From Salt Lake City one travels over the great plains of Colorado and up the Rocky Mountains, on the top of which is Leadville, the richest city in the world. It has also got the reputation of being the roughest, and every man carries a revolver. I was told that if I went there they would be sure to shoot me or my travelling manager. I wrote and told them that nothing that they could do to my travelling manager would

schițat mici simboluri pe un evantai.

Salt Lake City are numai două clădiri notabile, cea mai importantă fiind clădirea Tabernacle, care are forma unui castron de supă. Este decorată de singurul artist local, iar acesta a integrat subiecte religioase în spiritul local al primilor pictori florentini, reprezentând oameni din zilele noastre în straiele vremii, lângă oameni din istoria biblică, îmbrăcați într-un costum romantic.

Următoarea clădire ca importanță este numită Palatul Amelia[26], în onoarea uneia dintre soțiile lui Brigham Young. Când a murit, actualul preşedinte al mormonilor a luat cuvântul în clădirea Tabernacle şi a spus că i s-a dezvăluit faptul că va avea Palatul Amelia, iar pe acest subiect nu va mai exista nicio altă revelație!

Din Slat Lake City călătoreşti peste marile câmpii din Colorado şi peste Munții Stâncoşi, în vârful cărora se află Leadville, cel mai bogat oraş din lume. Acesta are de asemenea reputația de a fi cel mai dur oraş, iar fiecare om are un revolver. Mi s-a spus că dacă mă voi duce acolo, aceştia mă vor împuşca cu siguranță pe mine sau pe agentul meu de călătorii. Le-am scris şi le-am spus că nimic din ceea ce ei i-ar putea face

intimidate me. They are miners—men working in metals, so I lectured to them on the Ethics of Art. I read them passages from the autobiography of Benvenuto Cellini[13] and they seemed much delighted. I was reproved by my hearers for not having brought him with me. I explained that he had been dead for some little time which elicited the enquiry "Who shot him"? They afterwards took me to a dancing saloon where I saw the only rational method of art criticism I have ever come across. Over the piano was printed a notice:—

PLEASE DO NOT SHOOT THE PIANIST. HE IS DOING HIS BEST.

The mortality among pianists in that place is marvellous. Then they asked me to supper, and having accepted, I had to descend a mine in a rickety bucket in which it was impossible to be graceful. Having got into the heart of the mountain I had supper, the first course being whisky, the second whisky and the third whisky.

agentului meu de călătorii nu mă va intimida. Ei sunt mineri, lucrând cu metale, aşa că le-am ținut o prelegere despre Etica Artei. Le-am citit pasaje din autobiografia lui Benvenuto Cellini[27] iar ei au părut pe deplin încântați. Auditoriul meu mi-a reproşat faptul că nu l-am adus cu mine. Le-am explicat că este mort de o scurtă perioadă de timp, fapt care a dat naştere întrebării „cine l-a împuşcat?" Apoi m-au dus într-o sală de dans unde am văzut pentru prima dată singura metodă rațională de critică de artă. Deasupra pianului era tipărită o notificare:

VĂ RUGĂM SĂ NU ÎMPUŞCAȚI PIANISTUL. FACE TOT CE POATE.

În acel loc, mortalitatea printre pianişti este uimitoare. Apoi m-au invitat să cinez cu ei şi acceptând, a trebuit să cobor în mină într-un ascensor şubred, în care era imposibil să fii grațios. Ajuns în inima muntelui, am luat cina; primul fel fiind whisky, al doilea, whisky şi al treilea, whisky.

I went to the Theatre to lecture and I was informed that just before I went there two men had been seized for committing a murder, and in that theatre they had been brought on to the stage at eight o'clock in the evening, and then and there tried and executed before a crowded audience. But I found these miners very charming and not at all rough.

Among the more elderly inhabitants of the South I found a melancholy tendency to date every event of importance by the late war[14]. "How beautiful the moon is to-night," I once remarked to a gentleman who was standing next to me. "Yes," was his reply, "but you should have seen it before the war."

So infinitesimal did I find the knowledge of Art, west of the Rocky Mountains, that an art patron—one who in his day had been a miner—actually sued the railroad company for damages because the plaster cast of Venus of Milo, which he had imported from Paris, had been delivered minus the arms. And, what is more surprising still, he gained his case and the damages.

Pennsylvania, with its rocky gorges and woodland

Am fost la Teatru pentru a ține o prelegere şi am fost informat că, exact înainte de a ajunge acolo, doi bărbați fuseseră reținuți pentru comiterea unei crime şi fuseseră aduşi pe scena acelui teatru la ora opt seara, iar apoi, chiar acolo, fuseseră judecați şi executați în fața unei audiențe mari; însă aceşti mineri mi-au părut foarte agreabili şi deloc duri.

Am descoperit printre locuitorii mai în vârstă din Sud o tendință de melancolie în datarea fiecărui eveniment important în funcție de războiul ce tocmai a trecut[28]. „Cât de frumoasă este luna în această seară", am spus odată unui gentleman care stătea lângă mine. „Da, dar ar fi trebuit să o vezi înainte de război", a fost răspunsul lui.

Am aflat că înțelegerea artei la vest de Munții Stâncoşi era atât de neînsemnată încât, un colecționar de artă — unul care înainte fusese miner — a dat în judecată compania feroviară pentru stricăciuni, deoarece copia din ghips a sculpturii Venus din Milo, pe care o importase din Paris, îi fusese livrată, mai puțin brațele. Ceea ce este şi mai surprinzător este faptul că a câştigat în judecată şi a primit despăgubiri.

Pennsylvania, cu defileele sale stâncoase şi peisajele cu

scenery, reminded me of Switzerland. The prairie reminded me of a piece of blotting-paper.

The Spanish and French have left behind them memorials in the beauty of their names. All the cities that have beautiful names derive them from the Spanish or the French. The English people give intensely ugly names to places. One place had such an ugly name that I refused to lecture there. It was called Grigsville[15]. Supposing I had founded a school of Art there—fancy "Early Grigsville." Imagine a School of Art teaching "Grigsville Renaissance."

As for slang I did not hear much of it, though a young lady who had changed her clothes after an afternoon dance did say that "after the heel kick she shifted her day goods."

American youths are pale and precocious, or sallow and supercilious, but American girls are pretty and charming—little oases of pretty unreasonableness in a vast desert of practical common-sense.

Every American girl is entitled to have twelve young men devoted to her. They remain her slaves and she rules them with charming nonchalance.

The men are entirely given to business; they have, as

pădure, mi-a adus aminte de Elveția. Preieria mi-a amintit de o bucată de hârtie sugativă.

Spaniolii şi francezii au lăsat în urma lor memoriale în frumusețea numelor lor. Toate oraşele care au nume frumoase îşi revendică numele de la spanioli sau de la francezi. Englezii dau nume extrem de urâte locurilor. Un loc avea un nume atât de urât încât am refuzat să țin prelegeri acolo. Se numea Grigsville[29]. Presupunând că aş fi înființat o şcoală de arte acolo — cum ar fi sunat „Grigsville Timpuriu" Imaginați-vă o şcoală de arte predând „Renaşterea Grigsville".

Cât despre argou, nu am auzit foarte mult, cu toate că o tânără care îşi schimbase hainele după un dans de după-amiază a spus „după atâta dănțuit mi-am schimbat țoalele."

Tinerii americani sunt palizi şi precoci, sau pământii şi îngâmfați, dar fetele americane sunt frumoase şi fermecătoare — mici oaze de frumusețe nerațională, într-un vast deşert de practicalitate şi bun-simț.

Fiecare fată americană are dreptul la doisprezece băieți care să îi fie devotați. Ei îi rămân ca slujitori, iar ea domneşte peste ei cu o nonşalanță fermecătoare.

Bărbații sunt în totalitate dedicați afacerilor; după cum

they say, their brains in front of their heads. They are also exceedingly acceptive of new ideas. Their education is practical. We base the education of children entirely on books, but we must give a child a mind before we can instruct the mind. Children have a natural antipathy to books—handicraft should be the basis of education. Boys and girls should be taught to use their hands to make something, and they would be less apt to destroy and be mischievous.

In going to America one learns that poverty is not a necessary accompaniment to civilisation. There at any rate is a country that has no trappings, no pageants and no gorgeous ceremonies. I saw only two processions—one was the Fire Brigade preceded by the Police, the other was the Police preceded by the Fire Brigade.

Every man when he gets to the age of twenty-one is allowed a vote, and thereby immediately acquires his political education. The Americans are the best politically educated people in the world. It is well worth one's while to go to a country which can teach us the beauty of the word FREEDOM and the value of the thing LIBERTY.

spun ei, îşi pun mintea la contribuție; de asemenea, sunt foarte deschişi spre noi idei. Au o educație practică. Noi axăm în totalitate educația copiilor noştri pe cărți, dar înainte să ne instruim copilul, trebuie să îi dăm o minte. Copii au o antipatie naturală față de cărți — lucrul manual ar trebui să fie baza educației. Băieții şi fetele ar trebui să fie învățați să îşi folosească mâinile pentru a crea ceva şi astfel ar fi mai puțin tentați să distrugă si să fie necuviincioşi.

Vizita în America te învață că sărăcia nu este neapărat un însoțitor al civilizației. Invariabil, acolo este o țară fără pompă, fără procesiuni mărețe şi fără ceremonii splendide. Am văzut numai două procesiuni — una era brigada de pompieri precedată de poliție, cealaltă era poliția precedată de brigada de pompieri.

La vârsta de douăzeci şi unu de ani fiecărui bărbat îi este permis să voteze şi prin urmare, îşi capătă imediat educația politică. Americanii sunt oamenii cei mai bine educați din punct de vedere politic în lume. Merită pe deplin ca cineva să îşi aloce timp şi să meargă într-o țară care ne poate învăța frumusețea cuvântului INDEPENDENȚĂ şi valoarea lucrului numit LIBERTATE.

THE AMERICAN INVASION*

A terrible danger is hanging over the Americans in London. Their future and their reputation this season depend entirely on the success of Buffalo Bill[17] and Mrs Brown-Potter[18]. The former is certain to draw; for English people are far more interested in American barbarism than they are in American civilisation. When they sight Sandy Hook they look to their rifles and ammunition; and, after dining once at Delmonico's, start off for Colorado or California, for Montana or the Yellow Stone Park. Rocky Mountains charm them more than riotous millionaires; they have been known to prefer buffaloes to Boston. Why should they not? The cities of America are inexpressibly tedious. The Bostonians take their learning too sadly; culture with them is an accomplishment rather than an atmosphere; their 'Hub', as they call it, is the paradise of prigs.

INVAZIA AMERICANĂ

Un pericol teribil stă să se abată peste americanii din Londra. Viitorul şi reputația lor în acest sezon depind în întregime de succesul lui Buffalo Bill[32] şi al d-nei Brown-Potter[33]. Cea din urmă va câştiga cu siguranță pentru că englezii sunt mult mai interesați de barbarismul american decât de civilizația americană. Când o zăresc pe Sandy Hook, se îndreaptă spre puştile şi gloanțele lor şi, după ce cinează odată la Delmonico's, pornesc spre Colorado sau California, spre Montana sau spre Parcul Yellow Stone. Munții Stâncoşi îi fascinează mai mult decât milionarii desfrânați; sunt cunoscuți pentru faptul că preferă bizonii în locul oraşului Boston. De ce nu ar face-o? Oraşele Americii sunt incalificabil de anoste. Locuitorii din Boston, din păcate, nu îşi iau în serios educația, cultura este o realizare, nu o atmosferă. „Centrul" lor, după cum îşi numesc oraşul, este paradisul încrezuților.

* *Court and Society Review,* 23 March 1887

Chicago is a sort of monster-shop, full of bustle and bores. Political life at Washington is like political life in a suburban vestry. Baltimore is amusing for a week, but Philadelphia is dreadfully provincial; and though one can dine in New York one could not dwell there. Better the Far West with its grizzly bears and its untamed cowboys, its free open-air life and its free open-air manners, its boundless prairie and its boundless mendacity! This is what Buffalo Bill is going to bring to London; and we have no doubt that London will fully appreciate his show.

With regard to Mrs Brown-Potter, as acting is no longer considered absolutely essential for success on the English stage, there is really no reason why the pretty bright-eyed lady who charmed us all last June by her merry laugh and her nonchalant ways, should not – to borrow an expression from her native language – made a big boom and paint the town red. We sincerely hope she will; for, on the whole, the American invasion has done English Society a great deal of good. American women are bright, clever, and wonderfully cosmopolitan. Their patriotic feelings are limited to an admiration for Niagara and a regret for the Elevated Railway;

Chicago este un fel de magazin-monstru, plin de zarvă şi plictiseală. Viața politică din Washington este asemeni vieții politice dintr-o sihastrie. Baltimore este amuzant vreme de o săptămână, dar Philadelphia este groaznic de provincială; cu toate că cineva poate cina în New York, nu poate rămâne acolo. Mai bun este Vestul Îndepărtat cu ai săi urşi grizzly şi cowboy neîmbânziți, cu viața sa în aer liber şi cu manierele sale la fel de libere, preeria sa nemărginită şi falsitatea sa fără de limite! Asta va aduce Buffalo Bill la Londra şi nu avem nici un dubiu că Londra îi va aprecia spectacolul.

În ceea ce o priveşte pe d-na Brown-Potter, de vreme ce actoria nu mai este considerată a fi absolut esențială pentru succesul pe scena engleză, nu există cu adevărat un motiv pentru care drăguța doamnă cu ochii strălucitori, care ne-a fermecat pe toți în iunie cu râsul ei vesel şi cu comportamentul nonşalant, să nu – ca să împrumut o expresie din limba ei nativă – facă spectacol şi să îşi facă de cap. Sperăm cu sinceritate că aşa va face, pentru că, în ansamblu, invazia americană a făcut mult bine societății engleze. Femeile americane sunt istețe, inteligente şi minunat de cosmopolite. Sentimentele lor patriotice se limitează la o admirație pentru

and, unlike the men, they never bore us with Bunker Hill[19]. They take their dresses from Paris and their manners from Piccadilly, and wear both charmingly. They have a quaint pertness, a delightful conceit, a native self-assertion. They insist on being paid compliments and have almost succeeded in making Englishmen eloquent. For our aristocracy they have an ardent admiration; they adore titles and are a permanent blow to Republican principles. In the art of amusing men they are adepts, both by nature and education, and can actually tell a story without forgetting the point – an accomplishment that is extremely rare among the women of other countries. It is true that they lack repose and that their voices are somewhat harsh and strident when they land first at Liverpool; but after a time one gets to love those pretty whirlwinds in petticoats that sweep so recklessly through Society and are so agitating to all duchesses who have daughters. There is something fascinating in their funny, exaggerated gestures and their petulant way of tossing the head. Their eyes have no magic nor mystery in them, but they challenge us for combat; and when we engage we are always worsted. Their lips seem made for laughter and yes they never grimace. As for their voices, they soon get them

Niagara şi un regret pentru Metroul Suspendat; şi, spre deosebire de bărbați, nu ne plictisesc niciodată cu Bunker Hill[34]. Îşi procură rochiile de la Paris şi manierele de pe Piccadilly şi le poartă încântător pe ambele. Au o obrăznicie nostimă, o trufie încântătoare, o încredere în sine nativă. Insistă să le fie făcute complimente şi aproape că au reuşit să îi facă pe englezi elocvenți. Au o admirație arzătoare pentru aristocrația noastră, adoră titlurile şi reprezintă o lovitură permanentă pentru principiile republicane. Sunt specialiste în arta întreținerii bărbațiilor, atât prin natura lor, cât şi prin educație şi chiar pot spune o poveste fără să-i uite tâlcul – o realizare care este extrem de rară printre femeile din alte țări. Este adevărat faptul că le lipseşte constrângerea şi că vocile lor sunt puțin cam dure şi stridente când debarcă prima dată în Liverpool, dar după un timp, începi să iubeşti aceste vârtejuri drăguțe în rochii, care trec cu atâta cutezanță prin Societate şi sunt atât de provocatoare pentru toate ducesele care au fiice. Este ceva fascinant în gesturile lor nostime şi exagerate şi în modul capricios cu care îşi mişcă capul. Ochii lor nu au nici magie, nici mister în ei, dar ne provoacă la luptă şi când ne angrenăm, suntem mereu înfrânți. Buzele lor par a fi făcute pentru râs şi

into tune. Some of them have been known to acquire a fashionable drawl in two Seasons; and after they have been presented to Royalty they all roll their 'r's as vigorously as a young equerry or an old lady-in-waiting. Still, they never really lose their accent; it keeps peeping out here and there, and when they chatter together they are like a bevy of peacocks. Nothing is more amusing than to watch two American girls greeting each other in a drawing-room or in the Row. They are like children with their shrill staccato cries of wonder, their odd little exclamations. Their conversation sounds like a series of exploding crackers; they are exquisitely incoherent and use a sort of primitive, emotional language. After five minutes they are left beautifully breathless and look at each other half in amusement and half in affection. If a stolid young Englishman is fortunate enough to be introduced to them he is amazed at their extraordinary vivacity, their electric quickness of repartee, their inexhaustible store of curious catchwords. He never really understands them, for their thoughts flutter about with the sweet irresponsibility of butterflies; but he is pleased and amused and feels as if he were in an aviary. On the whole, American girls have a wonderful charm and, perhaps, the chief

da, niciodată nu au grimase, cât despre vocile lor, le armonizează repede. Unele dintre ele sunt cunoscute pentru dobândirea unei tărăgăneli la modă pentru două Sezoane; iar după ce sunt introduse regalității, toate vorbesc cu un rârâit la fel de viguros ca cel al unui tânăr ofițer al palatului sau ca o doamnă de onoare în vârstă. Defapt, cu toate acestea, ele nu îşi pierd accentul niciodată; el continuă să se ivească 'ici-şi-colo şi când îşi vorbesc unele altora, sunt ca un stol de păuni. Nu este nimic mai nostism decât să vezi două fete americane care se întâmpină una pe cealaltă în salon sau pe străduțe. Sunt asemeni unor copii cu strigătele lor de uimire, ascuțite şi sacadate, cu micile lor exclamații curioase. Conversația lor sună ca o serie de pocnitori care explodează; sunt deosebit de incoerente şi folosesc un fel de limbaj emoțional primitiv. După cinci minute rămân frumos fără suflu şi se uită una la cealaltă, pe jumătate cu amuzament şi pe jumătate cu afecțiune. Dacă un tânăr englez apatic este îndeajuns de norocos să le fie prezentat, acesta este uimit de vivacitatea lor extraordinară, de rapiditatea electrică de a replica, de rezervele lor inepuizabile de expresii curioase. Nu le înțelege de fapt niciodată, dar este mulțumit şi amuzat şi se simte ca şi cum ar fi într-o colivie. În ansamblu,

secret of their charm is that they never talk seriously except about amusements. They have, however, one grave fault – their mothers. Dreary as were those old Pilgrim Fathers who left our shores more than two centuries ago to found New England beyond the seas, the Pilgrim Mothers who have returned to us in the nineteenth century are drearier still.

Here and there, of course, there are exceptions, but as a class they are either dull, dowdy or dyspeptic. It is only fair to the rising generation of America to state that they are not to blame for this. Indeed, they spare no pains at all to bring up their parents properly and to give them a suitable, if somewhat late, education. From its earliest years every American child spends most of its time in correcting the faults of its father and mother; an no one who has had the opportunity of watching and American family on the deck of an Atlantic steamer, or in the refined seclusion of a New York boarding-house, can fail to have been struck by this characteristic of their civilisation. In America the young are always ready to give to those who are older than themselves the full benefits of their inexperience. A

fetele americane au un şarm minunat şi, posibil, cel mai mare secret al şarmului lor este acela că nu vorbesc niciodată serios decât despre distracții. Cu toate acestea, au un defect major – mamele lor. La fel de plicticoase ca Părinții Pelegrini[35] care au plecat de pe malurile noastre cu mai mult de două secole în urmă ca să întemeieze Noua Anglie dincolo de ocean; Mamele Pelegrine care s-au întors la noi în secolul nouăsprezece sunt cu atât mai plicticoase.

Există, bineînțeles, excepții 'ici-şi-colo, dar, ca o clasă, sunt fie plicticoase, fie demodate, fie dispeptice. Pentru generația care înfloreşte în America, este cinstit să afirmi că nu ei sunt de vină pentru acest lucru. Cu adevărat, nu se dau în lături de la nimic pentru a-şi creşte părinții cum trebuie şi a le oferi o educație potrivită, fie ea şi târzie. De la cea mai fragedă vârstă, fiecare copil american îşi petrece majoritatea timpului corectând defectele tatălui şi mamei; nimeni care a avut ocazia să vadă o familie americană pe puntea unui vapor trans-atlantic sau în singurătatea rafinată a unei pensiuni din New York, nu poate să nu fi fost lovit de această caracteristică a civilizației lor. În America, tinerii sunt mereu gata să ofere celor mai în vârstă decât ei toate beneficiile inexperienței lor. Un băiat de numai

boy of only eleven or twelve years of age will firmly but kindly point out to his father his defects of manner or temper; will never weary of warning him against extravagance, idleness, late hours, unpunctuality, and the other temptations to which the aged are so particularly exposed; and sometimes, should be fancy that he is monopolising too much of the conversation at dinner, will remind him, across the table, of the new child's adage, 'Parents should be seen, not heard.' Nor does any mistaken idea of kindness prevent the little American girl from censuring her mother whenever it is necessary. Often, indeed, feeling that a rebuke conveyed in the presence of others is more truly efficacious than one merely whispered in the quiet of the nursery, she will call the attention or perfect strangers to her mother's general untidiness, her want of intellectual Boston conversation, immoderate love of iced water and green corn, stinginess in the matter of candy, ignorance of the uses of the best Baltimore society, bodily ailments, and the like. In fact, it may be truly said that no American child is ever blind to the deficiencies of its parents, no matter how much it may love them.

unsprezece sau doisprezece ani va puncta ferm, dar binevoitor, defectele de maniere şi temperament ale tatălui său; nu va înceta niciodată să-l avertizeze de extravaganța sau statornicia sa, de orele târzii, lipsa de punctualitate şi de celelalte tentații cărora sunt în special expuşi cei mai în vârstă, iar câteodată, dacă acesta ajunge să monopolizeze prea mult din conversația de la cină, îi va aduce aminte, din cealaltă parte a mesei, de noul proverb al copiilor „părinții trebuie să fie văzuți, nu auziți". Nici măcar orice idee greşită despre bunăvoință nu împiedică pe mica fată americană să îşi cenzureze mama oricând este nevoie. De multe ori, este adevărat, simțind că o replică spusă în prezența altora este într-adevăr mult mai eficace decât una şoptită în liniştea camerei copiilor, ea va atrage atenția sau va puncta străinilor răvăşala generală a mamei, lipsurile în conversația intelectuală de la Boston, dragostea lipsită de moderație pentru apa cu gheață şi porumb verde, avariția legată de dulciuri, ignoranța pentru folosurile a ce e mai bun din societatea din Baltimore, postura corpului şi alte asemenea. De fapt, se poate spune că, într-adevăr, niciun copil american nu este vreodată lipsit de băgare de seamă pentru deficiențele părinților săi, indiferent cât de mult îi iubeşte.

Yes, somehow, this educational system has not been so successful as it deserved. In many cases, no doubt, the material with which the children had to deal was crude and incapable of real development; but the fact remains that the American mother is a tedious person. The American father is better, for he is never seen in London. He passes his life entirely in Wall Street and communicates with his family once a month by means of a telegram in cipher. The mother, however, is always with us, and, lacking the quick imitative faculty of the younger generation, remains uninteresting and provincial to the last. In spite of her, however, the American girl is always welcome. She brightens our dull dinner-parties for us and makes life go pleasantly by for a season. In the race for coronets she often carries off the prize; but, once she has gained the victory, she is generous and forgives her English rivals everything, even their beauty.

Warned by the example of her mother that American women do not grow old gracefully, she tries not to grow old at all and often succeeds. She has exquisite feet and hands, is always *bien chaussée et bien gantée*[20] and can talk brilliantly upon any subject, provided that she knows nothing about it.

Da, cumva, acest sistem educațional nu a avut chiar succesul pe care îl merită. În multe cazuri, fără îndoială, materialul cu care aveau de-a face copii era prea brut şi incapabil de o evoluție reală; dar faptul că mama americană este o persoană dificilă, rămâne. Tatăl american este mai bun, pentru că el nu este niciodată văzut la Londra. Îşi duce întreaga viață pe Wall Street şi comunică cu familia lui o dată pe lună, printr-o telegramă în cifru. Însă mama este mereu cu noi şi lipsindu-i abilitatea rapidă de a imita generația tânără, ea rămâne cel puțin neinteresantă şi provincială. Cu toate acestea, chiar şi în prezența ei, fata americană este mereu binevenită. Ea ne înveseleşte petrecerile cu cine plictisitoare şi face ca viața să treacă în mod plăcut vreme de un sezon. În cursa pentru coroane, ea obține de multe ori premiul; dar odată ce a obținut victoria, este generoasă şi iartă totul rivalilor englezi, chiar şi frumusețea acestora.

Avertizată de exemplul mamei sale că femeile americane nu îmbătrânesc cu grație, ea încearcă să nu îmbătrânească deloc şi de multe ori, reuşeşte. Are mâini şi picioare deosebite, este mereu *bien chaussée et bien gantée*[36] şi poate vorbi strălucit despre orice subiect, cu condiția să nu ştie nimic despre el.

Her sense of humour keeps her from the tragedy of a *grande passion*[21], and, as there is neither romance nor humility in her love, she makes an excellent wife. What her ultimate influence on English life will be it is difficult to estimate at present; but there can be no doubt that, of all the factors that have contributed to the social revolution of London, there are few more important, and none more delightful, than the American Invasion.

Simțul umorului o ține departe de tragedia unei *grande passion*[37], şi din moment ce nu are nici romantism şi nici timiditate în dragostea ei, poate fi o soție excelentă. Este dificil de estimat în acest moment care va fi cea din urmă influență a ei asupra vieții engleze, dar nu poate exista nicio îndoială asupra faptului că dintre toți factorii care au contribuit la revoluția socială a Londrei, puțini sunt la fel de importanți şi nici unul mai încântător ca Invazia Americană.

PHRASES AND PHILOSOPHIES FOR THE USE OF THE YOUNG*

The first duty in life is to be as artificial as possible. What the second duty is no one has as yet discovered.

Wickedness is a myth invented by good people to account for the curious attractiveness of others.

If the poor only had profiles there would be no difficulty in solving the problem of poverty.

Those who see any difference between soul and body have neither.

A really well-made buttonhole is the only link between Art and Nature.

**Chameleon*, December, 1894

ZICERI ŞI FILOSOFII ÎN FOLOSUL CELOR TINERI

Prima datorie în viață este să fii cât se poate de artificial. Care este a doua îndatorire, nimeni nu a descoperit încă.

Ticăloşia este un mit inventat de oamenii buni pentru a explica atractivitatea curioasă a altora.

Dacă cei săraci ar fi avut numai contururi, nu ar fi nimic dificil în a rezolva problema sărăciei.

Cei care văd orice diferență între trup şi suflet, nu le posedă pe niciunele dintre acestea.

O butonieră bine făcută este singura legătură dintre Artă şi Natură.

Religions die when they are proved to be true. Science is the record of dead religions.	Religiile mor atunci când se dovedesc a fi adevărate. Ştiința este arhiva religiilor moarte.
The well-bred contradict other people. The wise contradict themselves.	Cei binecrescuți îi contrazic pe ceilalți. Înțelepții se contrazic pe sine.
Nothing that actually occurs is of the smallest importance.	Nimic din ceea ce se întâmplă de fapt nu este lipsit de importanță.
Dullness is the coming of age of seriousness.	Vârsta seriozității e încununată de plictiseală.
In all unimportant matters, style, not sincerity, is the essential. In all important matters, style, not sincerity, is the essential.	În toate lucrurile lipsite de importanță, stilul, nu sinceritatea, este esențial. În toate lucrurile importante, stilul, nu sinceritatea, este esențial.
If one tells the truth, one is sure, sooner or later, to be found out.	Dacă o persoană spune adevărul, acesta va fi aflat mai devreme sau mai târziu.
Pleasure is the only thing one should live for. Nothing ages like happiness.	Plăcerea este singurul lucru pentru care o persoană ar trebui să trăiască. Nimic nu îmbătrâneşte ca fericirea.

It is only by not paying one's bill that one can hope to live in the memory of the commercial classes.	Cineva poate spera să rămână în memoria claselor comerciale doar neplătindu-şi factura.
No crime is vulgar, but all vulgarity is crime. Vulgarity is the conduct of others. Vulgarity is the conduct of others.	Nici o fărădelege nu este vulgară, dar toată vulgaritatea este o fărădelege. Vulgaritatea este comportamentul altora.
Only the shallow know themselves.	Doar cei superficiali se cunosc.
Time is waste of money.	Timpul este pierdere de bani.
One should always be a little improbable.	O persoană trebuie mereu să fie puțin improbabilă.
There is a fatality about all good resolutions. They are invariably made too soon.	Există o fatalitate în toate inițiativele pozitive. Invariabil, sunt făcute prea devreme.
The only way to atone for being occasionally a little over-dressed is by being always absolutely over-educated.	Singura modalitate de a compensa pentru faptul că din când în când eşti îmbrăcat prea elegant este aceea de a fi mereu absolut mult prea educat.
To be premature is to be perfect.	A fi prematur înseamnă a fi perfect.

Any preoccupation with ideas of what is right or wrong in conduct shows an arrested intellectual development.	Orice preocupare cu idei despre ce este binele şi răul în conduită arată o dezvoltare intelectuală înfrânată.
Ambition is the last refuge of the failure.	Ambiția este ultimul refugiu al eşecului.
A truth ceases to be true when more than one person believes in it.	Un adevăr încetează a fi adevăr atunci când mai mult de o persoană îl crede.
In examinations the foolish ask questions that the wise cannot answer.	În examinări, cei nesăbuiți pun întrebări la care înțelepții nu pot răspunde.
Greek dress was in its essence inartistic. Nothing should reveal the body but the body.	Îmbrăcămintea greacă era în esență făcută fără spirit artistic. Nimic un ar trebui să arate corpul, decât corpul.
One should either be a work of art, or wear a work of art.	O persoană trebuie să fie ori o operă de artă, ori să poarte o operă de artă.
It is only the superficial qualities that last. Man's deeper nature is soon found out.	Numai calitățile superficiale persistă. Natura lăuntrică a omului este curând descoperită.
Industry is the root of all ugliness.	Industria este baza a tot ceea ce e urât.

The ages live in history though their anachronisms.	Erele trăiesc în istorie prin anacronismele lor.
It is only the gods who taste of death. Apollo has passed away, but Hyacinth, whom men say he slew, lives on. Nero and Narcissus are always with us.	Numai zeii sunt cei ce gustă moartea. Apollo s-a stins, dar Hyacinth, despre care lumea spune că l-ar fi ucis, continuă să trăiască. Nero şi Narcissus sunt mereu cu noi.
The old believe everything: the middle-aged suspect everything: the young know everything.	Cei în vârstă cred totul; cei de vârstă mijlocie suspectează totul; tinerii ştiu totul.
The condition of perfection is idleness: the aim of perfection is youth.	Condiția perfecțiunii este inerția: scopul perfecțiunii este tinerețea.
Only the great masters of style ever succeed in being obscure.	Doar marii maeştrii ai stilului reuşesc să fie obscuri.
There is something tragic about the enormous number of young men there are in England at the present moment who start life with perfect profiles, and end by adopting some useful profession.	Este ceva tragic în numărul enorm de tineri care sunt în Anglia în acest moment, care încep viața cu profiluri perfecte şi care sfârşesc prin a activa într-o profesie utilă.
To love oneself is the beginning of a life-long romance.	A te iubi pe sine este startul unei poveşti de dragoste care va dura o viață.

Final Notes

1. *Narcissus*: Greek mythological character known for his outstanding beauty. It is said that after he rejected the nymph Echo, or in another version, after rejecting Ameinias, he was punished by the gods. He fell in love with his own image, reflected in a stream and killed himself. In the place of his death grew a flower bearing his name. (Encyclopaedia Britannica)

2. *New York Herald*: American newspaper publishes in New York between 1835 and 1924. (Encyclopaedia Britannica)

3. *Chickering Hall*: Building in New York designed by George B. Post (1837-1913). (NYCago)

4. *Edgar Allan Poe*: 19th January 1809 – 7th October 1849. Born in Boston, Massachusetts, United States. He was an American writer critic and editor known for works such as *The Murders in the Rue Morgue* (1841) and *The Raven* (1845) (Encyclopaedia Britannica)

5. *Opus Secundum*: TN. Second chance.

6. *Lawrence Barrett*: 4th April 1848 – 20th March 1891. Born in la New York, he was a famous American actor in the 19th century, well-known for his rolls in productions based on Shakespeare's works. (Encyclopaedia Britannica)

7. *En masse*: TN. (present) In a large number.
8. *Elysium*: TN. Paradise in Greek mythology.

9. *Mr Joaquin Miller*: 8th September 1837 – 17th February 1913. Cincinnatus Hiner Miller, was an American poet and journalist.

(Encyclopaedia Britannica)

10. *Madame Bernhardt*: 22th/23th October 1844 – 26th March 1923 Henriette-Rosine Bernard was a French actress born in Paris. In the 19th century, she was an important figure in the field.

11. *China Town*: AN. Located in San Francisco, United States of America.

12. *Amelia Palace*: Victorian mansion in Salt Lake City, USA. The official name of the building was the Gardo House. Construction began in 1873 under Brigham Young, after Joseph Ridges' and William Harrison Folsom plans. On 26th *November* 1921 the building was demolished. (Utah History to Go)

13. *Benvenuto Cellini*: 1st November 1500 – 13th February 1571. Born in Florence, he was a sculptor, writer and jeweller and one of the most important figures of the Mannerist movement. (Encyclopaedia Britannica)

14. *The late war*: NA. The American Civil War (1861-1865) (Dr. Aaron Ralby, 2013: 208-211)

15. *Grigsville*: Town in Illinois, United States of America. (Illinois Directory)

16. *Bons mots*: NT. Observations, humoristic or ironic remarks.

17. *Buffalo Bill*: William F. „Buffalo Bill" Cody lived between 1846 and 191, he was an American stage actor, military leader, later becoming an important figure in American culture. He also fought in The American Civil War. (Biography.com)

18. *Miss Brown-Potter*: Cora Urquhart Brown-Potter was born in New Orleans and she was an American actress. (Shakespeare.emory.edu)

19. *Bunker Hill*: Town in West Virginia de Vest, United States of America ant the location of the first important battle of the American War of Independence on 17th June 1775. (Encyclopaedia Britannica)

20. *Bien chaussée et bien gantée*: NT. Wearing nice shoes and gloves.

21. *Grande passion:* NT. Great passion.

Note de final

1. *Gilbert*: Sir William Schwenk Gilbert, 18 noiembrie 1836 – 29 mai 1911, s-a născut la Londra. A fost un dramaturg şi umorist englez, cunoscut pentru colaborările cu Sir Arthur Sullivan. (Encyclopaedia Britannica)

2. *Sullivan*: Sir Arthur Seymour Sullivan, 13 mai 1842 – 22 noiembrie 1900. S-a născut la Londra, a colaborat cu Sir William Schwenk Gilbert, iar cei doi au creat o versiune a operetei britaice. Lucrările celor doi au fost foarte apreciate pentru caracterul lor comic. (Encyclopaedia Britannica)

3. *Narcissus*: Personaj din mitologia greacă. Era ştiut pentru frumusețea sa ieşită din comun. Se spune că după ce a respins-o pe nimfa Echo sau, în altă versiune, pe Ameinias, a fost pedepsit de către zei. S-a îndrăgosit de imaginea sa reflectată în apele unui izvor şi s-a sinucis. În locul morții sale a apărut floarea care îi va purta numele, narcisa. (Encyclopaedia Britannica)

4. *Renaşterea Engleză*: Mişcare artistică parte a mişcării renascentiste europene, manifestată cu precădere în secolul al XVI-lea. (Ovidiu Drimba, 2008, vol. 1: 291, 292)

5. *New York Herald*: Cotidian american publicat în New York între 1835 şi 1924. (Encyclopaedia Britannica)

6. *Chickering Hall*: Sala Chickering, clădire situată în New York şi gândită de arhitectul George B. Post (1837-1913). (NYCago)

7. *Edgar Allan Poe*: 19 ianuarie 1809 – 7 octombrie 1849. Născut în Boston, Massachusetts, Statele Unite. A fost un scriitor, critic şi editor american cunoscut pentru lucrări precum *The Murders in the Rue Morgue* (1841) şi *The Raven* (1845) (Encyclopaedia Britannica)

8. *Adelphi Theatre*: Teatru din Londra, fondat în 1806 cu numele inițial *Sans Pareil* (Fără comparație) sub conducerea lui John Scott şi a fiicei sale. John Scott a fost şi actor. În 1809, teatrul primeşte denumirea actuală. (London Theatres)

9. *Golden Square*: n.tr. Piața Golden (Piața de Aur), Londra.

10. *Prince's Hall*: În Hampshire, sudul Angliei. (Princeshall)

11. *Mrs. Langtry*: Emilie Charlotte, Lady de Bathe sau Emilie Charlotte Langtry, actriță, s-a născut pe 13 octombrie 1853 la Isle of Jersey, Marea Britanie şi a decedat pe 12 februarie 1929 la Monte Carlo, Principatul Monaco. (Encyclopaedia Britannica)

12. *Opus Secundum*: n.tr. A doua încercare.

13. *Lawrence Barrett*: 4 aprilie 1848 – 20 martie 1891. S-a născut la New York şi a fost un celebru actor american al secolului XIX, bine-cunoscut pentru roluri în producții bazate pe opere shakespeariene. (Encyclopaedia Britannica)

14. *Wandsworth*: n.a. Regiune a Londrei.

15. *en masse*: n.tr. În masă, în număr mare.

16. *Elizeu*: n.a. Paradisul în mitologia greacă.

17. *Crystal Palace*: Clădire cu structură din sticlă şi metal, cu rol de spațiu expozițional, care a fost situată în Hyde Park, Londra. A fost locul Marii Expoziții din 1851. A fost dărâmată şi reconstruită la Sydenham Hill, astăzi Bromly, unde a stat până în 1936.

(Encyclopaedia Britannica)

18. *East-end*: n.a. Zona estică a Londrei.

19. *Mr. Joaquin Miller*: 8 septembrie 1837 – 17 februarie 1913. Cincinnatus Hiner Miller a fost un poet şi jurnalist american. (Encyclopaedia Britannica)

20. *Madame Bernhardt*: 22/23 octombrie 1844 – 26 martie 1923. Henriette-Rosine Bernard a fost o actriță franceză născută la Paris. În secolul al XIX-lea a reprezentat o figură de marcă a scenei.

21. *I guess*: n.tr. Cred, presupun.

22. *John Locke*: 29 august 1632 – 28 octombrie 1704. S-a născut în Wrington, Somerset, Anglia. A fost un filosof englez care a pus bazele imperialismului şi liberalismului modern. Activitatea sa a reprezentat o bază pentru iluminismul european şi pentru Constituția Statelor Unite ale Americii. (Encyclopaedia Britannica)

23. *I think*: n.tr. Cred, presupun.

24. *Puritanismul englez*: Mişcare religioasă de la sfârşitul secolului XVI, începutul secolului XVII. Aceştia doreau să înlăture elementele catolice rămase în noua Biserică Anglicană. Ei mai susțineau simplitatea şi lipsa opulenței în biserică şi în practicile bisericeşti. (Encyclopaedia Britannica)

25. *China Town*: n.a. Cartierul chinezesc din San Francisco, Statele Unite ale Americii.

26. *Palatul Amelia*: Conac victorian din Salt Lake City, SUA. Numele oficial al clădirii a fost Gardo House. Construcția a început în 1873 sub îndrumarea lui Brigham Young, după planurile lui Joseph Ridges şi William Harrison Folsom. În 26 noiembrie 1921, clădirea a fost demolată. (Utah History to Go)

27. *Benevento Cellini*: 1 noiembrie 1500 – 13 februarie 1571. Născut la Florența, a fost sculptor, scriitor, bijutier şi una dintre cele mai mari personalități manieriste. (Encyclopaedia Britannica)

28. *Războiul ce tocmai a trecut*: n.a. Războiul Civil American (1861-1865) (Dr. Aaron Ralby, 2013: 208-211)

29. *Grigsville*: Oraş din Illinois, Statele Unite ale Americii. (Illinois Directory)
30. *Lady's Pictorial*: Publicație britanică din anul 1891, al cărei public țintă erau femeile clasei mijlocii. (Cardiff Academy)

31. *Bons mots*: n.tr. Observații, replici umoristice sau ironice.

32. *Buffalo Bill*: William F. „Buffalo Bill" Cody a trăit între anii 1846 şi 1917 şi a fost un actor de teatru american, lider militar devenit apoi un personaj de seamă al culturii țării. A luptat şi în Războiul de Secesiune. (Biography.com)

33. *Dna. Brown-Potter*: Cora Urquhart Brown-Potter s-a născut în New Orleans şi a fost o actriță americană. (Shakespeare.emory.edu)

34. *Bunker Hill*: Localitate din Virginia de Vest, Statele Unite ale Americii şi locul primei mari bătălii (17 iunie 1775) a Războiului de Independență American. (Encyclopaedia Britannica)

35. *Parinții Pelegrini*: Primii colonişti veniți din Anglia în Statele Unite şi cei care au înființat prima colonie, New England, oraşul

Playmouth, Massachusetts în 1620. 35 din cei 106 colonişti erau membrii ai Bisericii Separatiste Engleze (reprezentanta unei forme radicale de puritanism). (Encyclopaedia Britannica)

36. *Bien chaussée et bien gantée*: n.tr. Bine încălțată şi bine înmănuşată.

37. *Grande passion:* n.tr. Mare pasiune.